

Od redakcji

Redakcja Biblioteki Psychoanalizy ma przyjemność przekazać do rąk Czytelnika drugi *Zeszyt* zatytułowany „Witalizm lacanowski”.

Na jego zawartość składają się prace Jacques’a Borie, psychoanalityka z Lyonu, którego zaangażowanie w postaci wykładów, seminariów, spotkań klinicznych i publikowanych tekstów, od wielu lat wspiera aktywność Koła Warszawskiego Psychoanalizy New Lacanian School.

Tytułowy „witalizm lacanowski” jest tu zarówno do zweryfikowania, do odkrycia, jak i do włączenia w politykę psychoanalizy.

– **Do zweryfikowania**, o ile Jacques Borie w swoim wywodzie podejmuje wysiłek zdania sprawy z siły, żywotności i aktualnej nośności nauczania Lacana, zaaplikowanego tym razem, w formie wykładów, do dwóch tematycznych obszarów stanowiących autentyczne wyzwanie: współczesnej rodziny oraz współczesnej *jouissance*. Aktualność poruszanej problematyki jest tu uderzająca, wnikliwość opisu zmian dokonujących się w ramach cywilizacyjnych przemian – rozstrzygająca, panoramiczność podawanych przykładów w ich wymiarze „kliniki detalu” – poruszająca, lektura rozlicznych tekstów Lacana – formująca, złożoność podstawowych konceptów psychoanalizy – rozjaśniająca.

– **Do odkrycia**, o ile w zamykającym *Zeszyt* tekście, Jacques Borie przedstawia rzadko omawiany „rozdział” nauczania Lacana

z końca lat siedemdziesiątych, gdzie *praxis* psychoanalizy umieszcza rzecz Freudowską w skrajnym punkcie, gdzie w miejsce podmiotu Nieświadomości zjawia się ludzki humus, zaś a w miejsce artykulatoryjnej struktury mowy – tygiel *lalangue*.

– **Do włączenia w politykę psychoanalizy** – która jest polityką *sinthomu* – o ile Jacques Borie nieustannie przypomina o wzajemnym powiązaniu „wymiaru wpływającego ze struktury podmiotu mówiącego oraz wymiaru związanego z warunkami epoki”. A to w sposób nieodzowny przywołuje kwestię odpowiedzialności: psychoanalizy i każdego podmiotu z osobna. Tu i teraz!

Janusz Kotara